

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XIX. Providetur abusibus aduersus Jenuii Quadragesimalis observantiam
invectis. 30. Maji.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.

potè quæ sunt actus potestatis, & sollempnitatis, luctuosus hisce actionibus repugnantes.

Concionator verò salutationem hujusmodi nunquam præmittet, si eadem Feriâ sextâ in Parasceve sermonem de Passione, siue de laudibus alicujus Defuncti post mortualem Missam sit facturus: prout in præcitate Cæremonialis Episcoporum Libro secundo, Cap. 11., & 25. super utroque casu decernitur: Et ideò post illam primo loco debitam Episcopo, vel Archiepiscopo, speciatim versùs Præsidentem, seu Gubernatorem, aut Vice-Legatum, reverentiam aliam semper faciet.

CAPUT OCTAVUM.

Præsidi, vel Gubernatori in ingressu variatur locus, quando Episcopus, vel Archiepiscopus fuerit sacris Paraementis indutus.

Quod in superiori capite tertio stabilitum fixumque fuit circa locum Præsidis, seu Gubernatoris, accedentis cum Episcopo, siue Archiepiscopo ad Ecclesiam, & ab Altari augustissimi Sacramenti divergentis ad principem Aram, ut scilicet ad sinistram ipsius Antistitis incederet, est solummodo intelligendum, quando Archiepiscopus, vel Episcopus fuerit solâ Cappâ Pontificali indutus. Nam de cætero, si sacris indumentis exornatus processerit, siue ut Deo sacrificium offerat, siue publicis sollempnibusque supplicationibus cum Pluviali intersit, ibit Præses, aut Gubernator in habitu suo ordinario, hoc est Mantelletto supra Rocchetum, non amplius ad sinistram, sed immediatè post Archiepiscopum, seu Episcopum.

CAPUT NONUM.

De Archiepiscopi, siue Episcopi descensu in Ecclesiam per Scalam interiorem, & privatam Portam.

Si ob aëris intemperiem, aut peragendarum Functionum qualitatem, seu ob aliam quamcumque causam, aptiorem commodioremque judicaret Antistes descensum in Metropolitanam, seu Cathedrali, tam obeundi gratia omnes illas sacras actiones a Cæremoniali circumscriptas, quam alias ab eo minime definitas, per Scalam interioriorem Palatii in ipsammet Ecclesiam porrigentem; Præsidis, aut Gubernatoris tunc erit, præstiturâ sub horâ, unâ cum Magistratu ad eam accedere, & in illa Antistitem jam cappâ indutum descendente officiosis verbis excipere, ac subindè comitari, prout supra fusiùs explicatum est. Quæ quidem obviatio a solo etiam Magistratu erit explenda, Præsidi, aut Gubernatore absente.

CAPUT DECIMUM.

Quò accedere debeat Magistratus, ut Archiepiscopo, seu Episcopo inserviat, absente Præsidi, vel Gubernatore; ac generatim de loco illius in ingressu, adsit vel absit Præses, aut Gubernator.

Magistratus secularis, quotiescumque legitimo impedimento detentus abfuerit Præses, vel Gubernator, non ad ostium Episcopii tantum, sed superius ascendere debet in Aulam, seu Cubiculum ab Archiepiscopo, vel Episcopo ad hoc destinatum: Atque ibi præstolari, ut eum, postquam fuerit opertus Cappâ, progredientem ad Ecclesiam comitetur, & deducat; procedet autem immediatè ante illum, sit quidem præsens, aut absens Gubernator, aut Præses.

Quod si fuerit Archiepiscopus utens Cruce, tunc Magistratus ibit immediatè ante ipsam Crucem. Nullus enim inter eam, & Archiepiscopum incedere debet, cum sit peculiaris ipsius insigne.

CAPUT UNDECIMUM.

Quid si Archiepiscopus, vel Episcopus Cardinalitia præset dignitate?

SI Archiepiscopus, siue Episcopus non Pontificali dumtaxat refulgeat potestate, sed præter hanc Cardinalatus superemineat dignitate, quoties Eminentia Sua erit descensura in Ecclesiam, tempestivè Præses, aut Gubernator aderit in ejus Aula, seu Cubiculo præsignato, ut in illius obsequiis comitatuque sit, cum progredietur: & tunc præeunte omnino Magistratu, permittet Cardinalis, ipsum Præsidentem, aut Gubernatorem ad sui sinistram incedere.

In limine Ecclesie, postquam Cardinalis Episcopus, seu Archiepiscopus lustrali se aqua signaverit, aspersorium tangendum porrigit Præsidi, vel Gubernatori, qui deinde apud augustissimi Sacramenti aram genuflectet super unico tantum pulvinari, quod ei præstabitur in terra post Eminentiam Suam in consueto genuflexorio procumbentem.

Postergali prorsus amoto, Residentia pro ipso Præsidi, vel Gubernatore apud Altare majus relinqui poterit quoad cætera ornatus genera, prout in capite quarto describitur.

Si audiendi causa Conciones exegerit commoditas, ut pro Cardinali alius aptetur locus sermocinaturus propinquior: Eminentia Suae præstanda quidem erit prænobilis Sedes supra ligneum gradum tapete contextum, non omisso, ut desuper dependeat Baldachinum. At Præsidi, siue Gubernatori nil aliud, quam inferior Sella super nudo pavimento, & aliquantulum post illam Cardinalis locata, exhibebitur.

Consuetæ Concionatoris reverentia unicè ad ipsum Cardinalem dirigetur: Quod generatim, & universè ab aliis etiam, sermonem quacumque de causa habentibus, præsentè Cardinali erit inconculsè adimplendum.

Sacris actionibus expeditis, nisi aliter Archiepiscopo, seu Episcopo Cardinali visum fuerit, & Præses, vel Gubernator, & Laicus Magistratus Eminentiam Suam iterum comitabuntur ad Cameram usque, siue Cubiculum, unde procedentem susceperant.

Providetur Abusibus adversus Jejunii Quadragesimalis observantiam invecis.

XIX.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis universis, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NON ambigimus, Venerabiles Fratres, quin universis Catholicæ Religionis Cultoribus notum sit, a tota per Christianum Orbem Ecclesia inter præcipua Orthodoxæ disciplinae capita perpetuo adnumeratum retineri Quadragesimale Jejunium; quod olim in Lege, & Prophetis primitus adumbratum, ipsius Domini Nostri Jesu Christi exemplo veluti consecratum, ab Apostolis traditum, a Sacris Canonibus ubique præscriptum, & ab universali Ecclesia ab ipso sui primordio retentum, & observatum est. Hoc mirum, ut veteres tradidere Patres, nobis quotidie peccantibus communis penitentia constituto remedio, per consortium Crucis Christi, nos etiam aliquid in eo, quod ipse propter nos præstitit, agimus; simulque ad recolenda sacratiora Redemptionis nostræ mysteria, quæ per Dominicæ Passionis, ac Resurrectionis memoriam, Quadragesimali potissimum tempore sol-

Jejunii Quadragesimalis origo, utilitas, & scopus.

ANNO
1741.Præz con-
suetudines
inter Fide-
les inducæ.Excitantur
Episcopi ad
eas evellen-
das.Dispensatio
nemini con-
cedatur sine
legitima cau-
sa; nec Uni-
versitatibus,
sine urgente
necessitate.Unica com-
estio semper
servetur.

lemnius celebrantur, purificatis Jejunio corporibus, & animis, dignius paramur. Hoc, veluti nostræ militiæ tessera, ab inimicis Crucis Christi fecerimur, flagella Divinæ ultionis avertimus, & cœlesti præsidio in dies adversus principes tenebrarum munimur. Hoc despectui habito, non contemnendum divinæ gloriæ detrimentum, non leve Catholica Religioni dedecus, nec dubium animabus Christianidelium periculum obortur: nec aliunde populis calamitates, rebusque publicis, & privatis cladem exitiumque importatum esse constat.

§. 1. Ab hac verò insita inherentique in omnium Catholicorum hominum animis de sacratissima Quadragesima, aliisque diebus jejunio consecratis persuasione, & reverentia, quam aliena, quam discors, quam absona sit hodierna Jejunantium consuetudo, quantum ab ipsa Jejuniorum institutione, & servata semper, ubique, & ab omnibus disciplina quam longissime distet; Vos, Venerabiles Fratres, qui populorum curæ vestra commissorum mores, & usus probe nostis, pro singulari sapientia vestra, præ cæteris clarius intelligitis. Nos sane, quibus in hac sublimi Apostolica procuracionis specula constitutis undique gentium nuntii afferuntur, lacrymis satis deplorare non possumus, augustissimam Quadragesimalis Jejunii observantiam ob nimiam, nullis legitimis urgentibus causis, ubique indiscriminatum dispensandi facilitatem plane sublatam esse; ita ut Orthodoxæ quidem Religionis Cultores merito querantur; hæresum vero Sectatores illudant, & exultent. Perniciosa huic corruptelæ plurimorum insuper licentiam adjunctam esse graviter dolemus; quæ usque adeo invaluit, ut nulla Apostolici Instituti, sacratissimi-que præcepti habita ratione, Jejuniorum tempore, palam, & impune ab iisdem agitentur convivia, & epulæ interdicitæ promiscue inferantur.

§. 2. Eapropter, quemadmodum quibus curis, sollicitudinibus, & angoribus urgeamur, cum Fraternitatibus Vestris communicamus; ita facere non possumus, quin pro injuncto Nobis supremo sacrosancti Apostolatus officio, & ardentissimum Fraternitatum Vestrarum zelum ad opportunum hisce malis adhibendum remedium excitemus, & ad congruentes hujusmodi abusibus penitus extirpandis leges præscribendas, meditemur. Interea, Venerabiles Fratres, gaudium, & corona nostra, nobiscum considerantes, nihil Deo acceptius, nihil Pastoralis ministerio nostro dignius, nihil gregibus curæ nostræ commissis utilius, quam ut verbo, & exemplo præcuntes, Christianifideles ad tam salutarem Christianæ pœnitentiæ, & pietatis exercitationem alacrius suscipiendam, constantissime retinendam, & ea, qua instituta sunt, disciplina peragendam vehementius inflammemus; omni opera atque industria studeamus, ut fideles populi in conspectu Dei, per austeriorem Jejuniorum observantiam, tales permaneant, quales in ipso Paschali festo dignum est inveniri.

§. 3. Debitum igitur paternæ uniuscujusque vestrum sedulitatis, & caritatis officium jure postulat, ut omnibus notum faciatis, & annuntietis, nemini quidem sine legitima causa, & de utriusque Medici consilio; multitudini verò, veluti populo, aut civitati, aut genti indiscriminatim integræ, nonnisi gravissima, & urgente necessitate, & in casibus per sacra Canonum statuta præscriptis, cum debita Apostolica hujus Sanctæ Sedis reverentia, a Quadragesimali Jejunio dispensationem, toties, quoties opus fuerit, concedendam, nec audacter fidenterque usurpandam, nec superbe, & arroganter ab Ecclesia, sicut alicubi in more positum esse accepimus, esse postulandam.

§. 4. Gravissimam vero urgentemque necessitatem etiam non est cur Vobis explicemus: No-

lumus tamen Vos ignorare, cum hujusmodi necessitate, & servandam esse potissimum Unicam Comestionem, sicut alias hic Romæ, ac Nos ipsi hoc anno urgentibus causis dispensantes, expresse præscripsimus; & licitas atque interdicitas Epulas promiscue minime apponendas esse.

§. 5. Porro quemadmodum de ejusmodi indulgentia tam caute impertienda, si secus fieret, Nos persuasum habemus, districtam supremo Divino Judici redditum iri rationem, ita conscientiam uniuscujusque Vestrum onerandam esse ducimus. Insimul Fraternitates Vestras rogamus, & in Domino exhortantes, obsecramus, ut populos, qui communem omnium Christianidelium pœnitentiam, ac disciplinam servare nequeant, commonere satagatis, ne per alia pietatis opera, ut sua cuique devotio suggeret, peccata sua expiare, & Deo satisfacere negligant; quinimmo sanandis vulneribus, quibus humana infirmitas fauciatur, diligentem adhibere studeant curationem, ut culpas de mundano pulvere contractas, dum casta jejunia decoquere non possunt, pia opera, orationum suffragia, & eleemosyna munera redimant. Interim solatium, & levamen non leve mœrori nostro a Pastoralis vigilantia, & caritate vestra præstolantes, ac certo Nobis pollicentes; Apostolicam benedictionem, cum uberi cœlestium charismatum copia conjunctam, in eosdem populos vestros redundaturam, Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impertimur.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, sive exemplis etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem protus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, & adhiberi possit, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die trigesima mensis Maji anno millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Innovantur Pœnæ adversus Confessarios, qui pœnitentes ad turpia sollicitant; cum præcepto hujusmodi denunciandi, & reservatione absolutionis quoad Calumniatores. Adimitur præterea Sacerdotibus Sacramento Pœnitentiæ administrandi complicitibus in peccato contra castitatem, cum pœnis &c.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SACRAMENTUM Pœnitentiæ, quam secundam, post naufragium deperditæ gratiæ, tabulam Sancti Patres aptè nuncuparunt, Nos licet immerentes ad universi Domini Gregis curam superna dispositione vocati, omne studium, & Pastoralem sollicitudinem adhibere tenemur, ne quod post amissam Baptismi innocentiam datum est Divina benignitate perflugium, per Dæmonum fraudem, & hominum Dei beneficis perversè utentium malitiam, naufragis, ac miseris peccatoribus luctuosum evadat exitium; & quod in salutem, & curationem Animarum, à Deo, qui dives est in misericordia, institutum est, execrabili scelerum quorundam Sacerdotum improbitate, in earum perniciem, atque interitum vertatur.

§. 1. Dudum quidem à fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore Nostro per suas literas in forma Brevium sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem die xxx. Augusti MDCXXII. Pontificatus sui anno secundo, sapienter provi-

sum

ANNO
1741.Epulæ veti-
tæ, cum li-
citis non ap-
ponantur.Pontifex
onerat con-
scientiâ Epif-
coporum.Dispensatos
moneri ju-
bet, ut alia
pia opera je-
junii loco
substituant.Præsentium
transumptis
fidem tri-
buit.Dat. die 30.
Maji 1741.

XX.

Exordium à
sine institu-
ti à Deo Pœ-
nitentiæ Sa-
cramenti.Constitutio
Gregor. XV.
contra Con-
fessarios sol-
licitantes ad
turpia.